

ΑΠΟΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΣ ΙΕΡΟΥ ΤΑΠΗΤΑ

Ο Ιερός Τάπητας δεν αποτελεί απλώς μια εικονική παράσταση με σύμβολα και εργαλεία, αλλά παρέχει στους Τέκτονες στοιχεία για την πνευματική τους εργασία. Οι αλήθειες και οι πληροφορίες που φέρει, στοχεύουν στη βαθμιαία ανύψωση των Τεκτόνων, σε επίπεδα πληρέστερης πνευματικής συγκρότησης και κυριαρχίας. Ο Ιερός Τάπητας θεωρείται και «μνήμη της Στοάς», ενώ μια από τις ερμηνείες του Ιερού Τάπητα είναι και η σύνδεσή του με το σχέδιο του Μεγάλου Αρχιτέκτονα του Σύμπαντος και της απεικόνισης του Ορατού και Αόρατου Κόσμου.

Ο Ιερός Τάπητας αποτελεί σύμπλεγμα εργαλείων σκέψης και στοχασμού, καθώς τα σύμβολα κλείνοντας τη σοφία, πλοηγούν τη Μυσταγωγική κατάρτιση των Τεκτόνων. Εξάλλου, ο Τεκτονισμός μέσω των πνευματικών και ηθικών στοιχείων του, προτρέπει όσους το επιθυμούν, στη διαρκή αναζήτηση της Αλήθειας, την πνευματική συγκρότηση και ανέλιξη με αδιάλειπτη προσοχή, εντατική επιμέλεια και ταπεινοφροσύνη. Σε βιβλιογραφικές πηγές, ο Ιερός Τάπητας μαζί με τον κατεργασμένο και τον ακατέργαστο λίθο, ονομάζονται «ακίνητα κοσμήματα», καθώς βρίσκονται ακάλυπτα και εκτίθενται εντός της Στοάς, προκειμένου να αντανακλούν τη θεία φύση και να χρησιμεύουν ως έναυσμα ηθικής προόδου. Η θέση του Ιερού Τάπητα στο κέντρο του Ναού μπορεί να υποδηλώνει την προσπάθεια για εναρμόνιση της επίγειας Στοάς με την ιδανική Στοά, μέσω των εργαλείων και των πληροφοριών που απεικονίζει.

Ο Ιερός Τάπητας βρίσκεται επί του Μωσαϊκού Δαπέδου, δηλαδή της ορθογώνιας επιφάνειας στο κέντρο του δαπέδου του Ναού, η οποία φέρει λευκά και μαύρα τετράγωνα και μεταξύ των τριών στηλών, της στήλης της Σοφίας, της Ισχύος και του Κάλλους. Το Μωσαϊκό Δάπεδο συμβολίζει κατά τον Ragon, την ένωση όλων των Τεκτόνων παρά τη διαφορά χρώματος, χαρακτηριστικών και πολιτικών ή θρησκευτικών πεποιθήσεων. Σύμφωνα με τον Plantageret, συμβολίζει τη στενή ένωση που πρέπει να βασιλεύει μεταξύ των Τεκτόνων, συνδεδεμένους με αλήθεια, ειλικρίνεια, ανοχή και εκτίμηση. Κατά άλλους, το Μωσαϊκό Δάπεδο ερμηνεύεται ως το καλό και το κακό, τη χαρά και το μόχθο, το σώμα και το πνεύμα, το σκοτάδι και το φως, τα έμψυχα και τα άψυχα, στοιχεία διάσπαρτα στη ζωή, αλλά και στοιχεία δυαδικότητας. Ωστόσο, τα σημεία ένωσης τους, οι αόρατες γραμμές για τους αμήητους, αποτελούν το δρόμο του μνημένου. Το δρόμο της ηθικής που οφείλει να ακολουθεί, για να αναγνωρίσει τις ηθικές σκέψεις και αντιλήψεις για την πνευματική εξέλιξη του. Τόσο λεπτές οι αόρατες γραμμές και στενός ο δρόμος της ηθικής, σχεδόν απροσπέλαστα..

Οι εργασίες εντός του Ναού στηρίζονται επάνω σε τρία μεγάλα στηρίγματα, σε τρεις ισχυρές στήλες: τη Στήλη της Σοφίας, τη Στήλη της Ισχύος και τη Στήλη του Κάλλους. Οι Στήλες φέρουν τα τρία φώτα γύρω από τον Τάπητα, το πρώτο προς την Ανατολή, το δεύτερο προς τη Δύση και το τρίτο προς τη Μεσημβρία. Οι αρχιτεκτονικοί ρυθμοί της αρχαιότητας εκφράζονται με τη Στήλη της Σοφίας για τον Ιωνικό ρυθμό, τη Στήλη της Ισχύος για το Δωρικό ρυθμό και τη Στήλη του

Κάλλους για τον Κορινθιακό ρυθμό, στοιχεία που μας οδηγούν στην ανοικοδόμηση, καλλωπισμό και εξευγενισμό του Ναού της Αρετής. Επίσης, η Σοφία ως φρόνηση, η Ισχύς ως εκτέλεση και ενίσχυση και το Κάλλος ως εξευγενισμός, συντελούν στο έργο της ηθικής τελειοποίησης. Σε πολλές βιβλιογραφικές πηγές, οι Στήλες αναπαριστούν το ανθρώπινο σώμα με το κεφάλι στη Στήλη της Σοφίας, τα γεννητικά όργανα ως σύμβολα δυνάμεως στη Στήλη της Ισχύος και την καρδιά ως έδρα των συναισθημάτων, στη Στήλη του Κάλλους.

Η σινδόνη που καλύπτει τον Ιερό Τάπητα φέρει το σύμπλεγμα του Γνώμονα (ύλη) και του Διαβήτη (πνεύμα). Ειδικότερα, διακρίνουμε τον Γνώμονα να καλύπτει και τα δυο σκέλη του Διαβήτη, υπογραμμίζοντας μεταξύ άλλων πως η ύλη δεσπόζει του πνεύματος, όπως και ότι ζητείται εμπιστοσύνη και ειλικρίνεια, οι φυσικές συνέπειες της ευθύτητας. Ο Ιερός Τάπητας είναι ανάλογος με τις εργασίες του Βαθμού κατά τον οποίο εργάζεται το Τεκτονικό εργαστήριο.

Ο αδελφός Δοκιμαστής αποκαλύπτει από την πλευρά της Μεσημβρίας τον Ιερό Τάπητα φέροντας ξίφος, κατά το άνοιγμα των εργασιών. Η διαδικασία πραγματοποιείται έπειτα από την αναγνώριση «των παρόντων εις την συνεδρίαν ότι είναι Τέκτονες κανονικοί», υποδηλώνοντας ενδεχομένως ότι η αποκάλυψη της αλήθειας πραγματοποιείται μόνο στους Τέκτονες, ενώ η παρουσία του ξίφους ότι μπορεί να χρησιμοποιηθεί για προάσπιση των μυστικών. Ομοίως, κατά το κλείσιμο των εργασιών ο Ιερός Τάπητας σκεπάζεται με τη σινδόνη, προκειμένου να διαφυλαχθούν όσα πρέπει, από τους αμύητους.

Ο Ιερός Τάπητας θεωρείται και «μνήμη της Στοάς», καθώς παλαιότεροι αδελφοί χάραζαν πάνω του με κιμωλία, τις εργασίες που είχαν πραγματοποιήσει και όσες προγραμματίζαν για να πραγματοποιήσουν. Σύμφωνα με την παράδοση, σε περίπτωση που δεν υπάρχει τεκτονικός Ναός, οι εργασίες μπορούν να ανοίξουν «μόνο με τον Τάπητα Χαράξεως και τας Αρετάς των Τεκτόνων», όπως αναφέρεται χαρακτηριστικά. Μια από τις ερμηνείες του Ιερού Τάπητα είναι και η σύνδεσή του με το σχέδιο του Μεγάλου Αρχιτέκτονα του Σύμπαντος και της απεικόνισης του Ορατού και Αόρατου Κόσμου. Ειδικότερα, στον Ιερό Τάπητα του Πρώτου Βαθμού, απεικονίζεται το γενικό Δυτικό μεταφυσικό σχήμα και η θέση του ανθρώπου μέσα σε αυτό.

Ο Ιερός Τάπητας της Στοάς μας περιμετρικά περιβάλλεται από λευκό Οδοντωτό Κόρυμβο που καταλήγει σε τέσσερις θυσάνους, ορίζοντας το όριο του Πίνακα. Σε βιβλιογραφικές πηγές, ο Οδοντωτός Κόρυμβος χαρακτηρίζεται και ως «Φυλακτήριο Τείχος», καθώς θεωρείται ότι αποτελείται από Μύστες, δηλαδή ανθρώπους που επέτυχαν την τελειότητα και τα ανώτερα επίπεδα της ανθρώπινης εξέλιξης, οι οποίοι περιβάλλουν σαν προστατευτικό τείχος. Σε άλλες πηγές, το οδοντωτό πλαίσιο ερμηνεύεται ως η πορεία που διαγράφουν οι πλανήτες κατά την περιφορά τους γύρω από τον Ήλιο. Ομοίως, οι τέσσερις θυσάνοι στις γωνίες του Οδοντωτού Κόρυμβου, περιγράφονται ως σημεία της εγκράτειας, της υπομονής, της σύνεσης και της δικαιοσύνης, περιγραφή που ενισχύεται από το χρυσό χρώμα τους και που πιθανόν ερμηνεύεται, ως χαρακτηριστικά πλήρως εξευγενισμένα. Κατά μια άλλη ερμηνεία, οι θυσάνοι συνδέονται με τα στοιχεία της Γης, του Αέρα, του Νερού και της Φωτιάς, στοιχεία που συναντάμε και στη διαδικασία των μύσεων.

Σύμφωνα με στοιχεία του Σκωτικού Δόγματος, το μωσαϊκό όριο αντιπροσωπεύει το Ηλιακό μας Σύστημα, ενώ ο Ακτινοβόλος Αστέρας στο κέντρο του Πίνακα, απεικονίζει τον Ήλιο. Ο Ακτινοβόλος Αστέρας βρίσκεται στη νοητή γραμμή που ενώνει την Ανατολή, από όπου ανατέλλει και τη Δύση, όπου και δύει. Ακολουθώντας τη συγκεκριμένη ερμηνευτική προσέγγιση, οι Ήλιοι αριστερά και δεξιά, αντιπροσωπεύουν τους Ήλιους στα ηλιοστάσια. Ο Ήλιος στα αριστερά αντιστοιχεί στον Ήλιο του θερινού ηλιοστασίου, που κατά τη διάρκεια του ηλιοστασίου ανατέλλει Βορειοανατολικά και δύει Βορειοδυτικά και φαίνεται στη Βορειοανατολική πλευρά του Τάπητα. Αναλόγως, ο Ήλιος δεξιά αντιστοιχεί στον Ήλιο του Χειμερινού ηλιοστασίου που κατά τη διάρκεια του ηλιοστασίου ανατέλλει Νοτιοανατολικά και δύει Νοτιοδυτικά και φαίνεται στη Νοτιοανατολική περιοχή του Τάπητα. Σύμφωνα με την ανωτέρω ερμηνεία, οι τρεις Ήλιοι απεικονίζουν την πορεία του Ήλιου κατά το ηλιοστάσιο και ο όρος «Πίνακας Χάραξης» που δόθηκε στον Ιερό Τάπητα, υποδηλώνει την πορεία που χαράζει ο Ήλιος πάνω στον κύκλο της μετάπτωσης κατά τα ηλιοστάσια και τις ισημερίες.

Ο επτάκτινος Αστέρας βρίσκεται στην κορυφή της κλίμακας, η οποία ανέρχεται στον Ουρανό. Οι επτά ακτίνες του αποτελούν σύμβολο των επτά γραμμών εξελίξεως στις οποίες κινείται ανοδικά κάθε μορφή ζωής με σκοπό την πληρέστερη ένωση με το θείο, τα επτά Αγγελικά όντα κατά τη Χριστιανική αντίληψη, αλλά και την τελειότητα της ανθρώπινης φύσης.

Οι τρεις Στήλες της Σοφίας, της Ισχύος και του Κάλλους εμφανίζονται και στον Ιερό Τάπητα. Ειδικότερα, οι Στήλες φαίνεται να στηρίζουν το Ουράνιο Νεφέλωμα, ή και να «χάνονται» σε αυτό, εξαιτίας των κάθετων σύννεφων, τα οποία θα μπορούσαν να ερμηνευτούν και ως στήλες από σύννεφα. Η Στήλη της Σοφίας για να μας καθοδηγεί σε όλες τις ενέργειες μας, εκφράζοντας τον κόσμο των ιδεών και το φυσικό Νόμο. Η Στήλη της Ισχύος για να μας υποστηρίξει σε όλους τους κινδύνους και τις δυσκολίες, εκφράζοντας την αόρατη φυσική ενέργεια. Η Στήλη του Κάλλους για να διακοσμήσει τον εσωτερικό μας κόσμο, εκφράζοντας τον ορατό κόσμο των υλικών πραγμάτων. Σε πολλές προσεγγίσεις, οι Στήλες αντιπροσωπεύουν τον Σολομώντα (βασιλιά της Ιερουσαλήμ), τον Χιράμ (βασιλιά της Τύρου) και τον Χιράμ (οικοδόμο – αρχιτέκτονα). Στον Τεκτονισμό, ο αριθμός τρία (3) συναντάται σε αρκετά σημεία. Εκτός από τις τρεις Στήλες, συναντάμε τις τρεις ιδιότητες (Σοφία, Ισχύς, Κάλλος), τους τρεις κύριους αξιωματικούς της Στοάς (Σεβάσμιος και δύο Επόπτες), τα τρία Μεγάλα Φώτα (Βίβλος του Νόμου, Γνώμονας και Διαβήτη), τα τρία στάδια ανθρώπινης ζωής (νεότητα, ώριμη ηλικία, γηρατειά).

Μεταξύ των στηλών παρατηρούμε μια κλίμακα με επτά σκαλοπάτια, τόσα όσα και το σύνολο των ηθικών αρετών, αλλά και κατά άλλους, συγκεκριμένα μυητικά βήματα και μυήσεις των Τεκτόνων. Σε κάθε περίπτωση, η «κλίμακα του Ιακώβ» όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται στις Γραφές, διακρίνουμε ότι μας οδηγεί σε μια κατάσταση τελειοποίησης, προσωπικής σωτηρίας και πνευματικής ανέλιξης, οδεύοντας στην τελειότητα που συμβολίζει ο ακτινοβόλος Αστέρας. Η κλίμακα φαίνεται να στηρίζεται πάνω στη Βίβλο του Ιερού Νόμου, υποδηλώνοντας πιθανώς ότι μέσω των διδασκαλιών που περιέχονται στο Ιερό Βιβλίο και της πίστης μας, θα μπορέσουμε να ανέβουμε στο πρώτο σκαλοπάτι. Διακρίνουμε ότι η κλίμακα φέρει σύμβολα και ειδικότερα ένα Σταυρό, μια Άγκυρα, ένα Κύπελλο και ένα Χέρι. Το Χέρι φαίνεται να πηγάζει από τον Ακτινοβόλο

Ήλιο και να δείχνει το Κύπελλο ή να προσπαθεί να το φτάσει. Σε πολλές βιβλιογραφικές πηγές, το Κύπελλο ή κατά τη Χριστιανική σκέψη το «Ιερό Δισκοπότηρο», συμβολίζει το έλεος και την αγάπη που οφείλει ο κάθε Τέκτονας να προσφέρει και που εκφράζεται με τις αγαθοεργίες. Θα μπορούσε να ερμηνευτεί και ως η μετατροπή της ζωώδους ύπαρξης σε ανθρώπινο όν, ή η μεταβολή του ατελούς προς το τέλειο. Ίσως ο Σταυρός να συμβολίζει το υλικό ένδυμα και φορτίο του ανθρώπου που φέρει κατά την ανέλιξη του και που δυσχεραίνει την προσπάθεια του. Αξιοσημείωτο είναι, πως ο Σταυρός περιέχει εντός του, συνδυασμένα τα σύμβολα του γνώμονα, της στάθμης και του νήματος της στάθμης. Τέλος, η άγκυρα μπορεί να ερμηνευτεί και ως την έναρξη του κύκλου τελειοποίησης, της ελπίδας και της σταθερότητας. Σύμβολο της ασφάλειας κατά τον Χριστιανισμό και σύμβολο του τέλους της ζωής κατά άλλους.

Ο Ιερός Πίνακας απεικονίζει τον ακατέργαστο και τον κατεργασμένο λίθο. Ο ακατέργαστος λίθος συμβολίζει τις πνευματικές και συναισθηματικές ανθρώπινες ατέλειες που καλούμαστε να διορθώσουμε, μέσω της μόρφωσης και της εργατικότητας. Η ακατέργαστη κατάσταση της ζωής μας, παρομοιάζεται με τον ακατέργαστο λίθο που ακονίζοντας τις άγριες άκρες του και δίνοντας του σχήμα, τελειοποιούμε τον εαυτό μας εσωτερικά και εξωτερικά. Ο κατεργασμένος λίθος αναπαριστά την κατάσταση που πρέπει να επιτευχθεί.

Με κάθε μάθημα και κάθε μας πράξη, οικοδομούμε το Ναό της Αρετής, ωστόσο χωρίς τα εργαλεία δεν μπορούμε να δράσουμε με οργανωτικό τρόπο. Ο Ιερός Πίνακας απεικονίζει και τα εργαλεία του Τέκτονα Μαθητή. Η σφύρα ως εργαλείο επιδεξιότητας και συνειδήσεως, η σμίλη δηλώνοντας την αγωγή και την υπομονή, ο γνώμονας ως εργαλείο τιμιότητας, ειλικρίνειας και ισορροπίας, ο διαβήτη ως εργαλείο συγκράτησης και σύνεσης, ο κανόνας ως ο ηθικός νόμος και η ακρίβεια, το μέτρο των 24 ιντσών που υποδηλώνει την επιμέλεια και τον προγραμματισμό. Το κάθε εργαλείο ξεχωριστά, όμως και όλα μαζί, μας υπενθυμίζουν τη διαρκή εργασία, τη μελέτη και το διαλογισμό, ως ουσιώδη στοιχεία προκειμένου να δώσουμε στη ζωή μας ακριβή κατεύθυνση. Μας υπενθυμίζουν ότι η επιδεξιότητα χωρίς την εξάσκηση, την υπομονή και την επιμονή, ίσως να μας παρέχει μικρή ωφέλεια. Μας υπενθυμίζουν ότι η επίτευξη της τελειότητας μας, όπως και το ακατέργαστο υλικό της ανθρώπινης φύσης μας, εκλεπτύνονται και εξευγενίζονται, μόνο με συνεχείς και σταθερές προσπάθειες.